

347.

Andante

([Redakcia, 1881])

Pod tým na-ším o - ke-neč-kom bý - va veľ - ký mráz,
a v tej na-šej stu - de-neč-ke nie - to vo - dy zas;
vezmem si ja se - ke-reč-ku, pre - rú - bem tú stu - de-neč-ku,
a v tej na-šej stu - de-neč-ke bu - de vo - da zas.

Pod tým naším okenečkom býva veľký mráz,
a v tej našej studenečke nieto vody zas;
vezmem si ja sekerečku, prerúbem tú studenečku,
a v tej našej studenečke bude voda zas.

Pod tým naším okenečkom z bielej ruže kvet,
povedzže mi, moja milá, čo ťa mrzí svet?
[: A mňa svet ten nič nemrzí, :]
len mňa moje srdce bolí, plakala bych hneď.

Pod tým naším okenečkom biela ľalija,
povedzže mi, moja milá, kto k vám chodíeva?
[: A k nám nikto nechodíeva, :]
lebo sa mňa každý bojí, že som chudobná.

Melódia: Sl. sp. D 252.

348.

Moderato

(Em. Laciak), [1880], Turiepole, [Novohradská]

O - bo - zri sa, diev - ča, na tu - rian - sku vä - žu, —
tam tvo - ju slo - bo - du do ruč - nič - ka via - žu, —